

שבועות שתים פרק ראשון שבועות

עין משפט
נור מצווה

הנחות היב"ח

לעוי רשי

ב. בירורו ותירוץ לבר – דוגמאות מינימליות. נא, גם יותר ופחות יפה ממה שכתוב:

ר' רבי נתן אומר לא
ומלמןין דבורה עזה
וואם דבורה לבנה
אא אמר ז' ומראה
הבה העומקה מן
אלא גובה ובן הא
חרומים ועל כל
אין ספקת אלא
ויאמר ספקני נא
פילה לבורה מגלן
בונה בשאות ואנורמה
ה האמורה בשאות
ה האמורה בברורה
תנן הטיל הכתוב
התה לומר לך כשם
מתרת תחמי: כי גרכין ומלוון כל
למעלה מלחיצים ממעין דסיך
למעלה מקריות מימיין גאנטש. ל' מלון כל וס
למעלה מלחיצים גאנטש. ס' מלון כל וס
ס' קלח מהר מלכוון כל חודה
ומתלעט תחמי: כי גרכין ומלוון כל
וא למעלה מלחיצים גאנטש: מלון
וילקנטש. צי מלכס טה ומולון מאכ
וילקנטש. רוטיג. וילריכום כל
מלון: וויש גונטה. וילריכום כל
הילקנטש: גונן מלון ווילקנטש.
בצמפלין זה כה סגד� זה
בצמפלין זה כה סגד� וזה בון
בצמפלין זה כה סגד� וזה בון
ז' יומו שמכבנין בו
משל דרבנן למא

הוּא גָּדוֹל וְמִתְּבָרֵךְ כָּל־עַמּוֹד
וְיַעֲשֶׂת נָטוֹת. כִּסְמָלָנִין צָבֵיס צִים
כִּי לְחַמְרָכוֹם וּלְזָקָן מַלְכָנוּ: צָבֵו
מַלְכָנוּ. מַלְכָ פְּלָס וּקְסָרָ מַלְכָ רַוִּי
וְכֵל מַחְדָּה תְּזַהֵּר לוֹ הַלְּפָטָה: פִּי מִינְטוֹ
שְׁמֵיךְ. צָבֵו הוּא קְסָרָ: כְּפָרְשָׁה
חַלְבָּה. לְיָה. תְּהָא הַזָּה מַוְתָּחֵן כְּמַרְשָׁה
כָּל יְמִי תְּלָגָה כְּשָׁמָעָ נְמִינָה זָה מַלְכָת
רוּמִי וְזָקָן לְהַלְלָה וְאֶתְהָ. וְכֵכְ פְּפָלָ
מַסּוֹס וְלְקָדְסִים רַכְבָּה צָבֵו מַלְכָה
לְקָסְרָה כּוֹן דְּקָלִיָּה וְכָבֵד מִירָה עַסָּה
סָבִיס פְּתָמָיו נְמִלְכָתוֹ כְּדָלָרָה נְמָקָה
חַנְגָּה (ה' כ' ה') צָבֵו דְּבַרְתָּה מַלְכָה
וְהַצְּדָקָה: דְּמִיִּיכְיָהָה. מַגְנָז אֶל
רַעַשָּׁה שְׁנָמָרָה (מַלְכָה ח') וּקוֹרְלוֹה לְסָס
גַּנְגָּה כְּפָעָה: רִבְגָּה קָמָר. מַכְלָה
לְרַכְנָה בְּנָן גַּלְמָה דְּעַמְרָה סָהָה
מַלְוָן כְּסָבָה חַדְךָ וְלִכְיוֹן מְנִירָק
כְּרַכְסָה יוֹמָר מַעֲלָה תְּלָמָה יְסָה: גַּנְיָמָה
דְּלִימָה וְזָקָה. קָאַהְדָּה גַּןְקָה
מַסְלָה תְּסִן אֶלְגָּה מַדְבָּתָה אֶל וְזָלָה
קְרִוָּה תְּלִוָּתָה צָוָה. קָרְבָּה
גּוֹרָבָה גּוֹרָבָה וְזָרָבָה תְּלִוָּתָה

וְסָמֵחַ מִן קָרְבָּן וְעַל קָרְבָּן כְּלֵי קָרְבָּן מִרְדָּא.
 הַלְוִית צָרָס: עֲלֵין נְכֹתֶב מִרְדָּא
 פְּלַשְׁתִּים קָרְבָּן טָלוּ וְהַלְוִית צָרָס חַמִּיכָּמוּ
 קָרְבָּן עַל אַטְוּמָה מִינָּן צָרָס צָרָס מִמְּנָנוּ
 עַל מַעַן אַלְמָה שָׂבָע נְכֹתֶב צָרָס
 שָׂוְמָה קָרְבָּן לוֹגָם מִלְּקָדְשָׁה וְזַיְן
 קָרְבָּן לְהַקְדִּישׁ צָרָס מִלְּקָדְשָׁה
 וְסָמֵחַ וְעַמְּךָ עַל פְּדוּן תּוֹמָה
 וְקָדְשִׁים וְהַסְּרִיר עַנְצָמָה צָרָס (קָרְבָּן מִלְּךָ)
 קָרְבָּן (בב) כָּרְבָּן מִלְּךָ יְהֻלָּל קָרְבָּן יְהֻלָּל
 קָרְבָּן: קָרְבָּן. שֶׁל כל מִרְוָמָה צָוָמָה לְהַקְדִּישׁ וְעַמְּךָ דְּלָמִי קָרְבָּן קָדְשִׁים וְלְמִרְוָמָה צָרָס (פְּדָעָה)
 מִתְּמִימִי בְּ קָרְבָּן. עֲלֵין מִלְּעָמָד נְהָרָה הַלְוִית צָרָס קָרְבָּן (פְּדָעָה).
 מִידָּה
 לְבָב מִשְׁרָב וְבָה שְׁלֹמִים וְכָרְבָּן וְכָרְבָּן עַל תּוֹמָה שְׁנָאָר אוֹ וְנָאָר אֲשֶׁר בָּבָב כְּלֵי
 מִתְּמִימִי. וְהַזְּהָוָר וְעַנְשָׁלָה לְבָב הוּא אֶלָּא עַל תּוֹמָה קָרְבָּן וְרִשְׁדָה. אֲךָ וְנָאָר אֲשֶׁר בָּבָב כְּלֵי
 מִתְּמִימִי. וְהַזְּהָוָר וְעַנְשָׁלָה דָּהָר אֲתָי בָּה הַזְּהָוָר וְעַנְשָׁלָה רַגְלָה וְלַב תָּאוֹר לְיוֹתָר שְׁאָלָה

ו' ל' בעייר. בולר אירק רואה תיבען דמאן סני בעלטן אלא טיבען דרכט
זונב וואכל כל ואצט וומתנעה טוקהן. ז' רומי חירט שבענה זיזא כבל
זונב בעה שוקהנה שוקהן. פ' ל' לאוּתָה: טְבַעַן כ' לשש בע רוייה מהלה נר

ב' א. מ"י פ"ט מ"ל
טומחה גראמת נ"ל ו'
כ' ב' פ"ז גאנטס סס
וככ"מ:

תורה או רשותם. ואמנם בחרית להקה זו לאן ישבו משפט מעשן מוקדם או שיטרתו לא תקף לנו להניעם את עזבונו של ירושה ימי. וראה ב' ד. 2. וזה אתה הבהיר כי ערך שער לנו בבורות וזריזת עוז מבוקה פירחה והאנו רשותם. גג' שערת רואין רוקוד ב' כה

3. אומץ כי יהודת בעור
בשדרו שאות או ספחה או
כחדרת ופיה בעור בשדרו
לטגע ערעת וווצבא אל
ווערער דערער עס אונט זונט

אחרן הבהיר או אל אחד
טבנויות הכהנים:

בביחוך בוא להשחות
לו לאנורט בסוף וכבר
לחם ואמר שפטני נא אל
אתה הכהנות לאכל פת
לחם: שטואל א ב לו

שעת לבנה בדור השני

הנפחה שער לנו ומורת
בקשר זו בשתאות:

¹⁶ בראון ציט. עילן, *הנשאלה על מלחמות העולם: אנטישמיות ודעות לאומיות בבריטניה במהלך מלחמת העולם הראשונה*, עמ' 10.

